

Libellus contra

perfidia iudeorum

In morte cuiuslibet hois: cuius est vita breuis. et... suas res. scias p vera pniaz. d: Et sit ptas eo. in lig. vi. spm degustado ichoatiue p graz et psumatiue fruendo p glo...

Explicit postilla venerabilis patris Nicolai de Vyra sup Apocalypsim.

Incipit libellus eiusdem venerabilis patris Nicolai de Vyra continens pulcherrimas questiones iudicatas perfidia in catholica fide improbatas.

Quomo querit vtru

ex scripturis receptis a iudeis possit efficaciter pbari saluatoreum nostrum fuisse deum et hoies. Et arguit pmo q sic: qz tñ q/ sio duo tcludit. vnu qd ptinet ad psonaz xpi. s. qz sit deus et ho. aliud ad tempus. s. qz sit xpi mysteriu copletus. et ideo de vtro...

et dato q nullus ab eis hret. no tñ pnt ipam negare cu fuerit facta a sapietissimis et valentioribus de toto populo et in rano numero. Et io de illa possum nos iuuare ad pbadu aliqd ipis iudeis...

Libellus contra

ri. Exemplū d' adiectiuus Josue vi. Nō poterit' fuitre dño: qz dñs scūs ipse. Xitas hebraica sic bz: Nō poterit' fuitre dño: qz heloym scū ipse. Itē dicitur. rxiij. Peruertit' Xba dei viuēt dñi exercitū dei vñi tetragramatō. r nota q' ibi ponit' nomē dei tetragramatō: qz Xitas hebraica sic bz: Peruertit' Xba heloym viuētū dñi exercitū dei vñi. Et nota q' ibi ponit' nomē dñi tetragramatō dei vñi: cū dicitur in aucte pmissa: Dñi exercitū. vbi hēm' nomē dñi. i. hebraico pōit' nomē dñi tetragramatō: qd sūgt diuinā naturā fm suas pprietates itrisecas absq' respectu ab eē: vt mag' patebit. j. r sic p3 q' i trisecl' diuitat' est aliq' p'latitas p' p'latitatē imediate pcedētē: cū dicitur in aucte: Peruertit' Xba heloym haīm. i. deoz viuētū: r pūgt ista p'latitas noi dei tetragramatō. tñ imediate p'dict' dñs exercitū rē. i. singulari. r sic p' p3 q' i vnitare diuie cēntie est aliq' p'latitas cū sūma simplicitate q' nō ē i alijs: qz ip' vbi scptura ponit aliqd significā p'latitatē psonaz: ibi dei de pōit' qd ostēdit cēntie vnitatē: vt p' auctē p'dictā p3: vt. j. b'leq'nt' patebit.

Itē Esa. liij. Dñabif' tui q' te fec' dñs exercitū nomen ei'. hebraica veritas sic bz: Dñatores tui factoris tui dñs exercitū nomen ei'. In hac auctē vbi pōit' dñs exercitū nomen ei': pōit' nomē dñi tetragramatō. Et iō ex hac auctē pōt' argui sicut ex pcedētī. Silt' h' nomē heloym frequē pūgt' cum Xbo p'latīs nūeri. Xbi grā. ij. Reg. vij. dicitur: Que ē aut' vt p'ls tuus isrl' gēs i terra. pp' quā iuit de' vt redimeret eā sibi i p'lm rē. hebraica Xitas sic bz: Quis ē vt p'ls tu' isrl' gēs vna i terra pp' quā iuerūt heloym ad redimēdū sibi p'lm? Itē Eccl's. ij. Quis ē hō iquā vt possit' scq' regē factorē suū: hebraica veritas sic bz: Quis ē hō vt iter post regē q' iā fecerūt eū? Patet igit' ex p'dict' q' p'dicta euasio ē falsa: qz nomē heloym dicitur de deo vero accipit' frequē in sacra scptura in p'lati: vt p3 ex auctē p'dict' q' nō pnt' itelligi ad l'raz nisi d' deo vero: pp' qd aliq' soluerit' alit' ibi. i. i. Ho. sup illō Eccl's qd dicit' ē: Quis est hō vt iter post regē q' iā fecerūt eū? Ho. hebraica. Si q'raf q' fecerūt eū. i. hoies. pōt' dici de' scūs r dñs p'lit' sui. r p'lit' rñdēf in Ho. sup p's. rlx. q' fact' est ab asaph. De' deoz dñs locur' ē rē. In hebraico sūt tria noia diuina. i. hel: heloym r nomē dñi tetragramatō: loco hui' hēm' h' nomē dñs. Quirit' ibi Hlosator q're asaph ter noiauit deū i p'ncipio hui' p'latim: Xbidit: vt ostēderet q' de' in trib' pprietatib' creauit seculū. si p'sideret' iste rñsioēs: due sūt verissime. P'ria ei q' dicit' q' de' r dñs p'lit' sui fecerit' hoies: r pp' h' d' in p'lati Eccl's. ij. Quis est hō vt iter post regē q' iā fecerūt eū: qz dñs accipit' h' p' p're dñs p'lit' sui. ppue d' fil' q' ē Xbū mētis paterne: r spūscit' amor ex ipis pcedēs. Silt' scda rñsio q' dicit' q' asaph ter noiauit deū: qz de' in trib' pprietatib' creauit mūdū: ē verissima: qz tres sūt pprietates in diuīs. i. p'ntitas: filiatio r spiratio: q' sūt pprietates p'stitutēs. Et creat' mūd' ē in trib' pprietatib' isrl': qm' idiuisa sūt opa trinitat'. Patet etiā ex ist' q' nō est h' intētiōē hebraicoz doctoꝝ atiq' q' aliq' p'latitas pōaf in deo seu i diuīs: dū tñ fuef vnitatis deitar: quā vnitare catholic' Xissime p'sitent'. Hāc igit' vltimā rñsioē q' vt vltim' ē p'tinet Xitatē: posteriores iudei deprauat' dicitēs q' diuina sapientia dōitas r potētia sūt iste tres pprietates i q' de' creauit mūdū r oia fec'. r iō in p'ncipio Hen. dicitur: In p'ncipio creauit heloym i p'lati. ad denotādū istas tres pprietates sine at' tributa i deo i q' oia opaf. Et eo mō exponit' auctes alias. Sz ista rñsio nō est rōnabil'. P'rio qz sic de' opaf p' potētiā sapiām r amorē: ita artifice creat' opaf p' artē suā: sic p' regulā directiuā r p' potētiā trāsmutādī materiā: r p' lucrī amorē sic pp' finē. Si igit' pp' p'dicta. i. pp' potētiā sapiām r bonitātē diuinā nomē dñi ponit' in p'lati qñ opaf. eadē rōne r maiori d'z scriptura sic loq' de artifice creato opationē ipius exp' mēdo: qd nō inuenit'. r tal' mod' loq'ndi in sacra scriptura de deo frequē habet. Et p'firmat' rō: qz potētia sapiā r amor p' differūt i artifice creato q' in deo: qz differūt. i. re absoluta qd nō pōt' eē in deo. q' mod' loq'ndi in p'lati mag' cōpetit' i exp' sione opatoꝝ creati artifice: q' ipi' dei. Itē arguit' sic. Intētiō moysi erat inducē p'lm ad cultū vni' dei r ipm ab idola tria renocare: ad quā ille p'ls erat. pn': vt p3 ex toto decursu veter' testamēti. Lū igit' p' modū p'dictū loq'ndi in plurali possit' h' aliq' occasio cogitādī absolutā p'latitatē in diuinitis: nō ē verisimē q' moyses cogitēs p'ntitatē p'li ad idolatriā vsus fuisset tal' vocabulo vel mō loq'ndi r in scptur' reliq'isset nisi p' b' s'brillē sapiētib' idicare voluisset q' cū vnitare simplici essentie i deo stat' p'latitas psonaz. alit' em' sū mod' loq'ndi esset h' r ruis sue intētiōi. Et āt scidū q' in hebraico mysteria abscondita r solū sapiētib' nota ex mō scribēdi in cōsuetu frequē desig'nant'. Ista sūt q' dixi de hac rñsioē: r hāc q'stionē desinuit.

Sed postea

Sz postea venit ad man' meas qd dā libell' hebraice sepe: vbi p'dicta rō alit' soluit'. Et q'nt' ad illud argumentū dicit sic au' croz illi' libelli q' illi q' arguunt p'latitatē psonaz in diuīs p' h' nomē: heloym qd p'latitatē sūgt: r tñ d' de deo: intunt' sup baculū arūdineū fractū: qz tal' mod' loq'ndi alibi inuenit' d' vno solo: sic p3. j. Reg. xvij. vbi scptura loquit' de suscitatiōe samuel: cū dixit illa mulier p'bitonissa: Audi heloym ascēdētes de tra. seq' Xbū Saul: Quā ē forma ei' rē. Itē nō solū loquit' scptura sic de h' noie heloym: s' etiā de aliq' alijs. Xbi grā: Ezech. xlvj. dicitur: In die at' kalēdaz vitulū de armēto i maculatū rē. In hebraico at' pōit' Thamin: qd sūgt imaculatū: sz Thaminū qd ē p'late hui' nois thamin vel themau: r p'ungit' cū vitulo i singulari: r p' h' tñ nō itē p'raf aliq' p'latitas. Sz rē. Itē aliq' Xba p'latīs nūert' pūgunf' cū noib' r. p'noibus singular' nūeri. Xbi grā Lari. j. Trabe me post te: currem' rē. r sic nō valet argumētū q' p'clūdebat' p'latitas psonaz ex h' q' noia diuina pūgt' cū Xbis p'latīs nūeri: vt vidēt'. r sic p' ista loca scpture arguit' h' p'dicta. Sz p' ista nullo mō infrigūt' ea q' dicta sūt: qz fm expōitores hebraicos samuel nō surrexit solus sz moyses cū eo. dicit' ei q' Samuel surrexit tūc nō Xtute magica: s' Xtute diuina seu p'missioē: qd dicit' puenit' cum illa opiniōē quā tāgit Aug. i epla ad Simplicianū. r h' i Ho. j. Reg. xvij. sup locū illū. dicit' iudei q' samuel t'muit ad diuī nū iudiciū euocari. iō rogauit' moysen v're fecū vt eēt sibi te stis q' itegre fuasset legē ab eo scptā. mulier igit' p'bitonissa q' solū samuele vocauerat vidēs aliū ipm associatē admittēs dicit' i p'lati: Deos video ascēdētes de tra. i. hoies diuinos r idu' cavit modū su euisiōis saul. sz breuiter scribat'. j. Reg. xvij. Saul at' nō q'stuit nisi de figura ipi' q' p'mo apparuerat r nō d' associatē ipm: r pp' h' q'stuit i singulari dicitēs: Quā ē forma ei' r qz cū solo samuele volebat loq' r sic p3 ex dicit' doctoꝝ hebraicoꝝ passū istū exponētū q' nō infrigūt' nū argumētū p'dictū. sz p'firmat' mag' qz heloym de duob' dicit'. Sz at' dicit' fm aliā opiniōē quā etiā tāgit Aug. q' nō fuit Xe samuel q' apparuit: tūc rñdeo q' duo aliq' apparuerūt. videlz demō puar' illi mulier i magice: et qdā forma rēp'sentās samuele: r pp' h' dicit' i p'lati: Aideo deos rē. Saul at' nō nisi d' vno q'stuit. i. de samuele quē vocari fecerat. Ad scdm argumētū dicendū ē q' thamin qd sūgt imaculatū i p'lati: nō pūgt' cū vitulo in singulari: vt ipse arguit' et male: sz cū genitino p'latīs nūeri. non em' hnt' variationē casuū sic nos. sz tm' variant' noia fm nūez p'latē r singularē. r ē sensus: In die at' kalēdaz vitulū de armēto imaculatoꝝ. i. de nūero illoꝝ imaculatoꝝ q' ad h' rēfusa: banf' faciet sacrificiū rē. Ad cuius euidentia ē notādū q' ex statuto leg' in p'ncipio cuiuslibet mēsis debebat offerri vitulus vn' imaculat'. r iō ordinauerūt sacerdotes i vno loco p'p'eplū vt tales vituli suarent' salte. r xij. ad min': r de illis salte ad h' rēfusa: sp' accipiebat' ille q' in p'ncipio mēsis sine kalēdaru qd idē ē offerebat'. de tali at' oblatiōē loq' Ezechiel i loco p'dicto. r iō ad h' denotādū posuit thaminū in p'lati ad inueniēdū q' vn' de illis p'latib' sic debeat offerri. r sic p3 q' p'dicta nō infrigūt' ea q' dicta sūt de h' noie heloym. pp' qd antiq' doctoꝝ res hebreoz alit' nitebant' soluē p'dictū argumētū: vt paruit ex p'dict'. Ad tertiu' d' dicit' q' liber cāricoꝝ a doctoꝝ h' hebraic' expōit' de deo r synagoga sic de xpo: r etiā a doctoꝝ catholic' vt. j. dicit'. Itē fm illos illa Xba: Trabe me post te: sūt Xba synagoge q' d' spōsa dei. iō talis spōsa nō ē vna p' sona singular' sz collectio fidelū. r iō ad h' denotādū subdit' in p'lati: Currem'. r iō h' ponit' ad denotādū p'latitatē psonaz. r iō ex h' nō infrigūt' argumētū de h' noie heloym r alijs noib' diuīs. etiā de noie dñi Tetragramatō: q' pūgunf' cū verbis p'latīs nūeri: ad denotādū ibi aliquā p'latitatē p' modū p'dictū: sz mag' p' h' argumētū p'dictum p'firmat'. Quēdā etiā alia includit' auctoz p'dicti libelli ad suū p'positū q' omnino ad p'ns: tū qz p'dict' solut' alia patēt: tū qz itēdo libellū illū ipoz bare p' oia decurrēdo: qz ibi multa h' fidē xpianā tāgunf'. Itē nō solū arguit' p'latitas psonaz in diuīs ex h' noie heloym: vt ipse supponit' dicit' q' inimitur baculo arūdineo fracto: sz eadē pluralitatē clar' exp'mūt' pp' h' mult' loc'. Xbi grā in p's. rxiij. q' nō pōt' expōi nisi ad l'raz d' xpo vt diffus' declarauit sup eplaz ad Heb. c. j. r ibidē d' d' xpo: Sedes tua i seculū seculū Xga egrat' Xga regni tui. Dilexisti iusticiā r odisti iniquitatē: pp'ea vnxit te de' de' tu'. In hac auctē ei p'mis' xps tāq' de' vnct' qz in hūana natura assūpta vnct' ē plenitudie grē: exp'mit' h' etiā de' vngēs ipm tāq' p'ona distincta ab ipō vnctio: qz scriptura sacra de ipō vngere loq' tāq' d' alia p'ona. Notādū etiā q' ex pte dei vngēt' duplicat' h' nomē de' cū dicitur: Vnxit te de' de' tu': ad denotādū p'sonā p'ris r spūscit'. Et sic p3 ex hac

ex hac aucte pfallitas psonay r diuinitas ipi xpi. ppter qd ad idē ppositū pbādū iduc eā aplūs ad heb. j. Itē ps. clx. dicit dñs dño meo rē. r q̄ ista sint xba p̄ris ad filiū: vt pz p trāllationē chaldaicā q̄ dicit sic: Dixit dñs xbo suo sede a dextris meis. Itē etiā p id qd seq̄t in eodē ps. Et vtero an̄ lucifer genui te. qz nō pōt cōpetē nisi filio dei. p h̄ em̄ qz dicit: De xbu ex vtero. i. genit⁹ de substantia dei. oñdī vnitās diuine essentia: qz deitas p̄ficari n̄ pōt. p h̄ at qz dicit genit⁹ de substantia dei. oñdī dīstictio psonay: qz nulla res seipaz gignit. s̄līr p h̄ qd dicit: Sede a dextris meis. vna em̄ psona nō dicit sedē ad dextera sūtū p̄. r sic ex hac aucte pz pluralitas psonay: r marie qz h̄ ps. nō pōt exponi ad frām nisi de xpo: sic p̄us declarauit in epla ad heb. j. ppter qd saluator allegat eā in h̄ sensu Marthei. r̄ij. r ap̄t vbi. s̄. Itē pfallitas psonay nō solū exp̄m̄t in scriptura veteri testamētī: s̄ etiā dēfinita pfallitas. videlz b̄tā trinitas: Esa. xlviij. Itē a p̄ncipio i abscondito locut⁹ sum ex tpe aq̄ fieret ibi erā r nūc dñs de⁹ misit me r spūs ei⁹. Itā sūt xba dei loq̄nt⁹: vt pz ex textu imēdiare p̄cedēt. s̄līr ex h̄ qz imēdiare s̄ dicit: Hoc dicit dñs de⁹ redēptor tu⁹ sc̄tus isrl. In hac aucte aucte imēdiare p̄missa Esa. exp̄sse loq̄t de⁹ de dātōe leg⁹: qz fuit data i māifesto: qz de die et audietē toto p̄lo vocē dei loq̄nt⁹: vt pz Ezo. xix. r. r. h̄ ē qd dicit: Itē a p̄ncipio i abscondito locut⁹ sum. i. qñ lex p̄mo fuit data: r imēdiare subdit: Et nūc dñs de⁹ misit me r spūs ei⁹. vbi de⁹ dicit se missum a deo et spūs ei⁹. Itē aucte ita qz iter mittētē r missū sp̄ ē dīstictio psona lis: igit ē dīstictio psonay in diuis. s. trinitas. s. dei missi r dei mittētē r spūs ei⁹. deū āt missum dicit⁹ deū incarnatū. s. filiū. deū āt mittētē r spūs ei⁹ dicit⁹ p̄ez r spūs sc̄tus: r sic pz trinitas psonay. Ad euadēdū āt istō dicit⁹ Ba. Sa. vñ mēdaciū adiuēnt sup locū istū dicit⁹: qz oēs p̄be fuerunt cū moyse in mōte sinai: r ibi acceper̄t p̄phas suas: sic r moyse legē: sed postea illas p̄phas dēnuāuer̄t p̄lo tpe a deo dēfinito. et tō dicit qz xba p̄dicta sūt xba Esa. ab isto loco: Ex tpe aq̄ fieret ibi erā. i. a tpe dātōis leg⁹ de q̄ fit fmo ibi sui in mōte sinai. r qd sequit⁹: Et nūc dñs de⁹ misit rē. refer̄t ad tps q̄ Esaias missus ē ad anūciatōē p̄lo illa q̄ p̄us acceper̄t in mōte sinai a dño. h̄ istō dicit⁹ pz ē fallū multip̄. nā imēdiare p̄mittit xbu dñi loq̄nt⁹ de dātōe leg⁹ cū dicit: Itē a p̄ncipio in abscondito. lo. sūt. r tō imēdiare subdit: Ex tpe aq̄ fieret ibi erā. r sic ex mō loq̄ndi pz qz xbu eiusdē. r sic pz illud scdm̄ nō ē xbu Esaie: h̄ ipi⁹ dicit⁹: de sic r p̄m̄. Qz āt p̄m̄ sit xbu dei loq̄ntis de dātōe leg⁹ pz p̄ lraz p̄cedētē: qz ibi p̄mittit: Ego p̄mus et ego nouissim⁹: man⁹ mea fundauit terrā rē. qd nō pōt dici de Esaiā. Itē h̄o. hebraica q̄ ap̄d eos ē autētica reputat sup illū locū: Ezo. xv. Ego sū dñs de⁹ tu⁹. dicit sic: Si dicit⁹ i se creto fuit fmo. s. leg⁹: nōne tā dicit⁹ ē Esa. xlviij. Itē a p̄ncipio i abscondito. lo. sūt. r sic pz p̄ istā h̄o. ap̄d eos autētica qz istō xbu Esa. i psona dicit loq̄ntis dei: et h̄ de dātōe legis. Itē sup illud Ezo. xv. Generi i solitudine sinai. dicit sic h̄o. autētica hebraica: Data ē lex i p̄lo: vt oīs q̄ voluerit recipere eā recipiat. seq̄t: Et ecce de⁹ sc̄tus et b̄ndict⁹ dicitē Esa. xlviij. Itē a p̄ncipio in occulto locut⁹: s̄z ex tpe aq̄ fieret ibi erā. r idē h̄ sup illud Ezo. xv. Ego dñs de⁹ tu⁹. r sic pz nō solū ex textu p̄cedēt r se quēt: s̄ etiā ex glosis hebraicis ap̄d iudeos autēticis: qz auctas p̄allegata Esa. non a p̄ncipio rē. nō ē itelligēda de ipō Esaiā loq̄ntē i psona p̄p̄ia: s̄z magis loq̄ntē in psona dei: qz p̄mo dicit legē in mōte sinai: r postea missus i mūdū a deo p̄re r spūs ei⁹ ad redēptōnē hūani gñis fm̄ qz exp̄m̄t māifeste i p̄dicta aucte. r tō in fine illi⁹ auctis ponit: Hoc dicit redēptor tu⁹ sanctus isrl. Itē qz dicit Esaiā fuisse i mōte sinai ē valde absurdū qz Esa. adhuc n̄ erat nat⁹: imo fuit nat⁹ p̄ fere p. del. r̄xvi. an nos: qz ab egressu de egypto vsqz ad. iij. anū regni salomōis in q̄ fudatū ē tēplū: s̄z p̄m̄t. ant. ccc. lxx. vt h̄. iij. Reg. vj. et ex tūc vsqz ad p̄m̄t anū oīe regis iuda sub q̄ cepit Esaias. p̄phetare s̄z r̄xt. ccvj. ant: vt pōt h̄i de facili cōputādo tpe rē qz itermediōz: ispiciedo tertū r q̄rtū libzū Regū. Si autē dicit Esaias postq̄ accepit p̄p̄iā i mōte sinai mortu⁹ sit r postea tpe oīe r̄fucit⁹. illd videt ficticiū: qz sacra sc̄ptura h̄ nullo mō inuit: s̄z magis p̄m̄t. r marie qz opteret fm̄ eū dicit idē de oīb⁹ p̄p̄is: vt pz ex p̄dictis. Si āt dicit qz aīa Esa. fuit creata aīa corp⁹: r sic fuit i mōte sinai i aīa r nō in corp⁹: r postea illa aīa tpe oīe fuit p̄iūcta corp⁹ p̄ viā nature gñato r organigato. h̄ dicit⁹ ē h̄ sc̄ptura h̄. i. r. c. Formauit hoīez de⁹ s̄ hūmo t̄re: r ispirauit rē. ex qz pz māifeste qz organigatio corp⁹is hūani p̄cedit origine creationē et usūone aīe. Itē Zach. r̄ij. dicit: Hoc dicit dñs extēdēs celos et fundās terrā et fingēs sp̄m̄ hoīs eo. ex qz pz qz aīa hoīs creat i ipō corp⁹ iā organigato. vñ et glo. hebraica sup locū istū sic dicit: Creator creat aīaz eū p̄fectiōe

p̄fectiōe figure hūani corp⁹is. Itē arguit qz vtrāqz r̄fōnē s̄lī: qz si Esaias fuit in mōte sinai tpe legis date: et h̄ sine i aīa t̄m̄ siue i aīa et corp⁹ s̄lī. r ibi accepit. p̄p̄etā quā postea dēfinita uit et sic aliq̄ p̄p̄e. seq̄t qz sc̄ptura veteri testamētī in magna pte sit falsa: qz sep̄ssime dicit p̄phas accepisse sp̄m̄ p̄p̄etādi de nouo: sic pz dicit h̄o. iij. Reg. iij. r de Ezechiele: Ezech. j. r dicit multis alijs. s̄līr qz reuelatiōes sūt facte ip̄is p̄p̄is de ip̄is q̄ igrabāt: sic pz de h̄o. iij. Reg. iij. vbi dicit de illa muliere sunamite: Aīa ei⁹ in amaritudine ē r dñs celauit a me. s̄līr dicit Ba. Sa. nō solū ē h̄ totā sc̄pturā veteris testamētī et p̄phetiā q̄ dicit qz aīa p̄cedit corp⁹: s̄z h̄ totā sc̄pturā p̄p̄e: vt ex p̄dictis pz. Et sic ex p̄dicta aucte Esaias trinitas psonay pz i diuis. Ad idē etiā fac̄ illd Eccl. iij. Funicul⁹ triplex difficile rūp̄t. h̄o. hebraica. S̄clus videt eē mysteriū trini dei r vni⁹: nō de facili disc̄r̄it. h̄ h̄c h̄o. ātiquā moderni iudei uoluer̄t r̄retorq̄ntes h̄c trinitatē ad tria attributa diuina q̄ sūt potētia: sapia: et b̄ntas. h̄ h̄c. s̄. ip̄obatu. Itē in ps. Verbo dñi celi firmati sūt et spūs oīs ei⁹ r̄c. et sic de alijs. Itē igit p̄ncipale q̄liter pluralitas psonarū possit p̄bati p̄ sc̄pturā a iudeis receptam. similiter et trinitas dēfinita.

Probatio incarnationis diuine persone. Eciū p̄ncipale ē p̄bādū. i. incarnationē diuine psonē: ita qz messias p̄missus i lege et p̄p̄is sit ver⁹ de⁹ r ver⁹ h̄o: r ad h̄ p̄bādū adduco auctē h̄tere. r̄xij. Ecce dicit⁹ es ve. dicit do. et susci. da. ger. iustū. et p̄ h̄ pz r apparet xpi hūanitas: qz h̄ auctas fm̄ oēs expositores hebreoz itelligit d̄ xpo ad lraz. seq̄t i eadē serie text⁹ r in eadē psona. Hoc ē nomē qd vocabat eū dñs iust⁹ n̄. r p̄ h̄ exp̄m̄t xpi diuinitas vera: qz vbi h̄m̄: Just⁹ dñs n̄. i. hebraico h̄: nomē dñi tetragrāmato: qd nomē ē p̄p̄ssimū iter noīa diuina. r p̄ h̄ de nullo dicit nisi de dō vero. S̄z ad h̄ r̄idēt aliq̄ dicit⁹ qz nomē dñi tetragrāmato nō dicit de vero deo t̄m̄ h̄ etiā de alijs vt h̄ Ezech. vl. de illa ciuitate q̄ dēfinit⁹. ibi: Et nomē ciuitatis dñs ibidē. vbi h̄m̄: dñs ibidē. In hebraico pōit nomē dñi tetragrāmato. r sic illud nomē dicit d̄ illa ciuitate q̄ t̄m̄ nō ē idē qd de⁹. ḡ r̄c. Item h̄. r̄xij. dicit: Vocauit abraā nomē loci illi⁹ dñs videt: vbi h̄m̄: dñs. In hebreo pōit: Tetragrāmato: r sic loc⁹ ille noīaf illo noīe: vt videt. Itē Judicū. vj. Edificauit igit ibi gedēo altare dño: vocauitqz id dñi par. In hebreo h̄: dñs par: r ibi ē nomē dñi tetragrāmato: r sic idē qd p̄m̄. s̄. dicit⁹ ē h̄. Itē Ezo. r̄vij. Edificauit moyse altare dño r vocauit nomē ei⁹: deus exaltatio mea. vbi nos h̄m̄: dñs. In hebreo ē nomē dñi tetragrāmato. et sic idē qd p̄m̄. S̄z ista r̄fōnē nulla ē: qz nullū p̄dictoz noīaf p̄lo noīe dei qd ē nomē dñi tetragrāmato: s̄z noīaf qdlibet p̄dictoz a qdā effectu dei: qz sol⁹ de⁹ noīaf h̄ noīe. r h̄ nō ē t̄cō uentēs: s̄līc aliq̄ h̄o h̄i vocat⁹ Ad eodē: vel Deus dedit: vel alī qd h̄m̄. nō t̄m̄ vocat⁹ de⁹ absolute: qz h̄ eēt ip̄i. r h̄ pz disc̄r̄it r̄do p oīa p̄dicta: qz Ezech. vl. nō dicit: Nomē ciuitatis dñs: ita qz noīef nomē dñi tetragrāmato: s̄z dicit ibi nomē ciuitatis dñs ibidē. i. dēnomiari d̄z a diuina inhabitatiōe. et h̄ pz p̄ chaldaicā trāllationē q̄ sic h̄z: Nomē ciuitatis. exponēs adiecit: A die q̄ fec̄ dñs dēscēdere suā diuinitatē ibidē. s̄līr h̄. r̄xij. nō dicit: Vocauit abraā nomē loci illi⁹ dñs absolute: s̄z dñs videt: qz loc⁹ ille nō ē noīaf nomē dei tetragrāmato: s̄z ē noīaf a visitiōe diuina: qz vidit ibi hūilitatē et afflictionē ip̄i⁹ isaac. liberans eū a morte et arētē loco ei⁹ ponēs. Vel alit⁹ qz abraā vidit ibi i sp̄u tēplū deo edificatū p̄ Salomonē in q̄ de⁹ visur⁹ erat p̄ces p̄p̄i sui et oblatiōes. et h̄ pz p̄ trāllationē chaldaicā vbi dicit: Adora uit ibi abraā et ait corā dño. h̄ erūt colētes corā deo gētes. s̄līr Ezo. r̄vij. Moyse nō vocauit id altare noīe dñi tetragrāmato absolute: s̄z vocauit id dñs exaltatio mea: qdā effectu diuino: qz dñs liberauerat ibi p̄m̄ a manib⁹ Amalech ad p̄ces Moyse: vt pz ibidē. s̄līr Judicū. vj. Hedeō nō vocauit altare illud nomē dñi absolute: s̄z a qdā effectu diuino. Et idē vocauit illud dñi par vel dei par: qz dñs p̄m̄iserat sibi pacē ab inimicis p̄l̄q̄ntib⁹ eū: et de facto cōpleuit. Et h̄ pz p̄ trāllationē chaldaicā q̄ sic h̄z: Edificauit sibi gedēo altare dño et fuit in sup illud deo q̄ fecit ei pacē. Patet igit ex p̄dictis qz nomē dñi tetragrāmato nō dicit de aliq̄ nisi de deo vero t̄m̄. Hoc etiā exp̄sse dicit Rabbi Moyse in libro directiōis p̄p̄e: dicit⁹ exp̄sse qz